

valgt til at vogte, at give sig hen til at søge egen Fordel af den Stilling, det Hverv, man fik betroet, at glemme, at man er Samfundets Tjener og mere og mere at brede sig som dets Herre.

Denne Forkalknings- og Degenererings-Process er gaaet temmelig vidt i det offentlige Liv. Der trænges til en Foryngelsens og Fornyelsens Strøm ind i Samfundsstyrelsens Organisme.

Tør man haabe, at Kvinderne, der nu rundt omkring i Landene — vel omsider ogsaa en Gang i vort langsomme Land — rykker ind i de samfundsstyrendes Rækker, tør man haabe, at de vil komme som denne Foryngelsens og Fornyelsens Strøm?

Dette beror paa, hvor megen eller hvor liden Tillempningssevne Kvinderne har. Tillempner de sig kritikløst efter de bævdyndne politiske og sociale Dogmer, bøjer de sig som en Selvfølgelighed ind under de autoriserede Anskuelse i de Partier, som de efter deres Fødsel eller Opdragelse tilhører; føjer de sig ind i den Kampmaade, som er bleven vane-mæssig i det offentlige Liv; da vil deres Medvirken ikke komme til at betyde Foryngelse eller Fornyelse, og der vil intet Fremskridt følge med deres Fremtrængen.

Hver den Kvinde, som i sig har et Klarsyn og en Forargelsens Smerte over noget af alt det vederstyggelige, som gaar for sig i vort Samfund — mere eller mindre ufrivilligt, mere eller mindre autoriseret, mere eller mindre skjult under alskens dækkende og pyntende Masker — eller som i sig har et Ideal, en Kærlighedens Begejstring over noget nyt, som hun gerne vil se virkeliggjort i Menneskelivet, i Samfundslivet, bør vogte over sit Klarsyn og sin Smerte, over sit Ideal og sin Begejstring som over en kostelig Skat.

Thi derudaf kan der fødes Fremskridt.

Den kan blive til en værdifuld Indsats i Samtidens og Eftertidens Liv og Udvikling.

p. t. Rungsted, September 1907.

Helene Berg.

Om

forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruers og „ægte“ Børns Retsstilling.

Da nogle af „Kv. & St.“s Læsere har ønsket at høre lidt om dette Lovforslag, der i Novbr. 1906 blev forelagt Folketinget af Justitsministeren, skal jeg i al Korthed forsøge at gøre Rede for det.

I Forslaget bestemmes, at der i en Skilsmisshed eller Skilsmissebevilling, erhvervet af Hustruen paa Grund af Mandens Brøde, kan, efter Hustruens Paastand, optages Bestemmelser om Mandens Forpligtelse til at svare Underholdningsbidrag til Hustruen, indtil hun maatte indgaa nyt Ægteskab. Der- som Manden opnaar Skilsmisshed eller Skilsmissebevilling paa Grund af Hustruens Brøde, skal der — under særlige Omstændigheder — kunne paalægges hende at yde Bidrag til Manden. Overøvrigheden bestemmer Omfang og Varighed af Underholdningsbidraget. Ligesom Underholdningsbidrag til forladte og fraseparede Hustruer, skal ogsaa Underholdningsbidrag til fraskilte Hustruer kunne inddrives ved Udpantning og Afsoning. Underholdningsbidrag, som er paalagte Hustruen, kan inddrives ved Udpantning.

Er Manden, der skal svare Hustruen Underholdningsbidrag, forsvunden, kan hun for-dre Politiets Bistand til at eftersøge hans Opholdssted. Er Eftersøgningen forgæves, kan Bidraget straks inddrives i Gods, som Manden maatte eje her i Landet. Naar Manden fraflytter den Kommune, hvor han hidtil har haft Ophold, skal han gøre Anmeldelse herom saavel paa det Sted, hvorfra han flytter, som paa det Sted, hvortil han flytter. Undlader han dette, straffes han med Bøde fra 10 til 50 Kr. Vil Manden forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, forinden han har opfyldt hele sin Bidragspligt efter Loven, skal han i fornødent Fald efter Overøvrighedens Bestemmelse betale eller stille Sikkerhed for de paagældende Bidrag. Han kan endog sættes i Gældsarrest, naar der er grundet Mistanke om, at han ved Bortrejse vil unddrage sig sine Forpligtelser. Afsoning af Bidrag medfører ikke Bortfald af Betalingsfrist. Der- som Manden ikke udreder Bidraget til en forladt Hustru og hendes Børn, kan hun, forsaavidt hun i Trangstilfælde er berettiget til vedblivende at forsørges her i Landet, for-dre Bidraget udredet af det offentlige, uden at det betragtes som hende ydet Fattighjælp.